

til Hinder for i det her omhandlede Tilfælde at idømme saadant Strafarbejde for en Tid af indtil 24 Aar, ligesom ogsaa Grændsen for simpelt Fængsel kan forhøies til 3 Aar.

§ 64.

Oplyses det, efterat Nogen er dømt for en eller flere Forbrydelser, at han da tillige havde begaaet andre Forbrydelser, bliver der under en ny Sag at idømme ham en Tillægsstraf svarende til den Strafforhøielse, som de saaledes senere oplyste Forbrydelser vilde have medført, hvis de vare blevne indbragne under den ældre Sag. Forsaavidt den Skyldige paa den Tid, Dommen falder i den nye Sag, endnu ikke har udstaaet den ham tidligere idømte Straf, og denne bestod i Strafarbejde, kan saadant idømmes ham som Tillægsstraf i kortere Tid end den i Cap. 2 § 11 i Almindelighed for de forskjellige Arter Strafarbejde foreskrevne korteste Tid.

§ 65.

Med Hensyn til de af Straffanger i Straffanstalterne begaaede Forbrydelser blive Lovene om Straffanstalterne at anvende, ligesom ogsaa de i bemeldte Love givne Straffebestemmelser komme til Anvendelse, naar den, som er dømt til Tugthuusarbejde paa Livstid og ikke er benaadet, udenfor Straffanstalten begaaer en ny Forbrydelse, for hvilken ikke er bestemt Livsstraf.

Dttende Capitel.

Om Straffskyldens Forældelse.

§ 66.

Dersom det under en Straffesag findes, at der efter Forbrydelsens Udøvelse er forløbet 2 Aar, inden den blev paatalet ved Retten, eller at Paatale vel har fundet Sted, men at Sagen er bleven afviist og ikke gjenoptagen inden Udløbet af fornævnte Frist, skal den forskyldte Straf bortfalde, saafremt den ei vilde blive høiere end Bøder, simpelt Fængsel eller Niis.

Som Følge heraf bør Paatale til Straffskyldelse ikke finde Sted, naar 2 Aar ere forløbne efter Udøvelsen af en Forbrydelse, der

staaer under en Straffebestemmelse, i hvilken ei høiere Straf end Bøder, simpelt Fængsel eller Niis er foreskrevet.

De i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser skulle dog ikke komme til Anvendelse med Hensyn til de Forbrydelser, der omhandles i Capitel 13.

§ 67.

Straffen for en Forbrydelse, der ei er undbergiven offentlig Paatale eller kun efter den Fornærmedes Begjæring skal forfølges af det Offentlige, bortfalder ikke blot i Henhold til den i § 66 foreskrevne almindelige Regel, men derhos ogsaa, naar den Forurettede i en Tid af 1 Aar, efterat han beviislig er kommen til Kundskab om Gjerningsmanden, undlader at paatale Forbrydelsen eller at begjære den paataalt. Har den Forurettede vel betimelig begyndt Paatalen, men Sagen afvises eller hæves, kan han, naar 3 Maanedere ere forløbne efter Sagens Afvisning eller Ophævelse, ikke begynde ny Paatale, dersom fornævnte Frist af 1 Aar imidlertid er udløben.

§ 68.

Forbrydelser, begaaede af Børn under 15 Aar, blive, om end Straffen vilde blive større end den i § 66 nævnte, ikke at paatale, forsaavidt Saadant ikke er steet, inden den Paagjældende opnaaede 18 Aars Alderen. Findes det under en Sag, der er anlagt mod Nogen, efterat han har opnaaet denne Alder, at han har forøvet den Forbrydelse, hvorom der er Spørgsmaal, inden han fyldte 15 Aar, bortfalder Straffen.

§ 69.

Paatales Forbrydelser, begaaede af unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar, først efterat den Paagjældende har opnaaet 25 Aars Alderen, bortfalder den forskyldte Straf, naar det under Sagen findes, at Straffen, hvis Dommen skulde have været affagt, inden den Paagjældende havde fyldt sit 18de Aar, ikke vilde have overstegyet Rottingsslag eller Fængsel paa sædvanlig Fangeløst. Falder Gjerningen ind under en Straffebestemmelse, som, hvis Dommen skulde affiges, inden den Paagjældende